

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-80/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Vlahu Bassegli Gozze, članova vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja AUTOTRANS d.d. Cres, Šetalište 20. travnja 18., OIB: 19819724166, zastupan po predsjedniku Uprave Draženu Divjaku, a on po punomoćniku Marku Babiću, odvjetniku iz Pule, Radićeva 47/1, OIB: 81889230089, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: 1. Osnovna škola Julija Kempfa, Požega, Ulica dr. Franje Tuđmana 2 (naručitelj) i 2. LONE d.o.o., Vrlika, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 20., radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 25. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika - Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/26-01/45, urbroj: 354-2/19-26-05 od 26. veljače 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika od 26. veljače 2026., pod točkom I. izreke odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke naručitelja o odabiru klase: 406-03/25-01/06, urbroj: 2177-1-22-01-25-07 od 23. siječnja 2026., kojom je odabrao kao najpovoljniju ponudu – ponudu zainteresirane osobe LONE d.o.o. Vrlika. Pod točkom II. izreke odbijen je tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika od 26. veljače 2026., podnio tužbu smatrajući isto rješenje nezakonitim jer da ponuda odabranog ponuditelja nije zadovoljila kriterije propisane dokumentacijom o nabavi te da tuženik nije pravilno ocijenio žalbene razloge vezane uz ponudu odabranog prijevoznika. Pojašnjava da je u konkretnom slučaju naručitelj – Osnovna škola Julija Kempfa iz Požege pogrešno primijenio kriterij za odabir ponude koji se odnosi na prosječnu starost vozila pri čemu

je postupio protivno DON i uputama za ponuditelje (točka 3.4.-kriterij za odabir ponude i relativni ponder kriterija). Ističe da je jedan od kriterija kvalitete propisana prosječna starost vozila, uz izričitu odredbu da će se za vozilo koje je u prometu dulje od 10 godina dodijeliti 0 bodova, međutim, unatoč tome iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, priloženih preslika prometne dozvole te potvrde o ispunjavanju uvjeta za organizirani prijevoz djece nedvojbena proizlazi da se vozilo registarske oznake ŠI 149 IT nalazi u prometu dulje od 10 godina, a kojem je, protivno navedenom kriteriju dodijeljeno 5 bodova, umjesto 0 bodova koliko je pravilno trebalo biti dodijeljeno prema navedenom kriteriju. Time je naručitelj povrijedio temeljna načela postupka javne nabave. Kao drugi razlog navodi da u postupku nije pravilno utvrđena pravilnost i računska ispravnost ponude budući da je uvidom u dostavljeni troškovnik odabranog ponuditelja evidentno da ponuda sadrži računsku pogrešku u izračunu poreza na dodanu vrijednost (PDV) i to u iznosu većem za 0,50 €. Poziva se na odredbu članka 291. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi kojeg citira kao i odredbu članka 294. stavak 3. istog Zakona ističući da je javni naručitelj obavezan od ponuditelja zatražiti prihvat ispravka računске pogreške te da je ponuditelj dužan odgovoriti u roku od 5 dana od dana zaprimanja zahtjeva. To u ovom slučaju nije učinjeno pa je došlo do povrede navedenih odredbi Zakona, a time i do odabira nepravilne ponude za koju nije zatražen ispravak računске pogreške čime je prekršeno načelo transparentnosti. Poziva se na odredbu članka 21. stavak 1. i 2. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave prema kojoj je propisana obaveza naručitelja provjeriti računsku ispravnost ponude. Nadalje, kao treći razlog nezakonitosti rješenja tuženika i odluke o odabiru ističe da tuženik nije pravilno cijenio činjenicu da odabrani ponuditelj faktički ne raspolaže tehničkim resursima navedenim u svojoj ponudi i to konkretno vozilima registarskih oznaka: ŠI 425 HM; ŠI 574 KA i ŠI 710 JA, obzirom na to da su navedena vozila već obuhvaćena drugim ugovorima, točnije ugovorom za prijevoz učenika Osnovne škole Kistanje – naručitelja Šibensko-kninske županije od 2. rujna 2025., te ugovorom za prijevoz učenika Osnovne škole Dr. Franjo Tuđman, Knin - naručitelja Šibensko-kninske županije od 17. studenog 2025. Stoga ističe da predmetna vozila u trenutku donošenja odluke o odabiru nisu bila stvarno raspoloživa za izvršenje ugovora iz predmetnog postupka javne nabave pa se stoga ne mogu smatrati tehničkim resursima kojima odabrani ponuditelj raspolaže u smislu odredbi Dokumentacije o nabavi i članka 259. Zakona. Poziva se na odredbu članka 293. stavak 1. Zakona navodeći da je stoga naručitelj bio u obvezi isključiti ponudu odabranog ponuditelja kao neprihvatljivu budući da nije dokazao ispunjenje uvjete tehničke i stručne sposobnosti propisane DON-i. Poziva se na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovnog broja: UsII-280/2025 od 15. siječnja 2026., ističući da se radi o činjenično i pravno istovjetnoj situaciji. Napominje da je za navedenu situaciju saznao tek objavom navedene presude koja je objavljena na službenim stranicama tuženika 4. veljače 2026., pa stoga navedenu činjenicu nije mogao istaći prije isteka roka za žalbu. Tužitelj predlaže poništiti rješenje tuženika kao i odluku o odabiru naručitelja od 23. siječnja 2026., naložiti naručitelju naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka te isto tako naložiti tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove upravnog spora.

3. Tuženik se očitovao o tužbi tužitelja protiveći se tužbenom zahtjevu i predlažući istog odbiti ističući da tužitelj u tužbi osporava odluku tuženika ponavljajući navode iz žalbe te smatra tvrdnje tužitelja u cijelosti neutemeljene. Napominje da nije sporno, a što je tuženik i utvrdio u osporenom rješenju a i sam naručitelj priznao u žalbenom postupku, da je naručitelj pogrešno postupio kada je ponudi odabranog ponuditelja po osnovi kriterija za odabir ponude, prosječna starost vozila dodijelio 5 bodova. Međutim, iako se radi o nepravilnosti utvrđenoj kod bodovanja ponude odabranog ponuditelja ista nepravilnost u konačnici da ne rezultira drugačijim rangiranjem ponuda, koju činjenicu niti tužitelj ne osporava obzirom da je nedvojbeno jasno da bi i u slučaju ponovnog pregleda i ocjene odabrane ponude ista imala maksimalan broj bodova, što tužitelj nije dokazao drukčije, a niti da bi njegova ponuda mogla biti odabrana, to posebice imajući u vidu da bi ponuda odabranog sukladno propisanim kriterijima za odabir bila ekonomski najpovoljnija ponuda. Nadalje, ističe da se u konkretnoj situaciji radi o tome da je odabrani ponuditelj u ponudbenom troškovniku pravilno iskazao cijenu ponude bez PDV-a koja iznosi 329.000,00 €, međutim, prilikom izračuna PDV-a je očitomaškom iskazao iznos od 82.250,50 € (umjesto 82.250,00 €), međutim, pravilno je iskazao ukupnu cijenu ponude s PDV-om 411.250,00 €. Stoga, već u samom troškovniku je pravilno iskazana cijena ponude bez PDV-a i ukupna cijena ponude s PDV-om. Ističe da je u konkretnom slučaju nesporno da je ukupna cijena ponude ispravna, jasno i nedvojbeno iskazana, te da ta cijena predstavlja iznos na koji će se sklopiti ugovor o javnoj nabavi te je s obzirom na okolnost u konkretnom slučaju tuženik stava da se radi o očitoj i evidentnoj omašci u iskazivanju iznosa s PDV-om. Nadalje, tuženik ističe da je tužitelj 30. siječnja 2026., izjavio žalbu na predmetnu odluku o odabiru. Imajući u vidu da je zakonski rok za izjavljivanje žalbe istekao 2. veljače 2026., navod tužitelja da tuženik nije pravilno ocijenio tužiteljev navod da odabrani ponuditelj ne raspolaže tehničkim resursima navedenim u ponudi i to konkretno za vozila registarskih oznaka ŠI 425 HM; ŠI 574 KA i ŠI 710 JA s obzirom da su obuhvaćena drugim ugovorom, koje prigovore nije isticao u žalbi unutar žalbenog roka, već tek u podnesku od 6. veljače 2026., tuženik je ocijenio zakašnjelim jer je izjavljen izvan žalbenog roka a navedene prigovore tuženik stoga nije razmatrao. Tuženik se poziva na odredbu članka 404. stavak 1. Zakona prema kojem tuženik postupajući po žalbi postupa u granicama žalbenih navoda.

4. Zainteresirane osobe, naručitelj i odabrani ponuditelj nisu se očitovali o tužbi tužitelja.

5. U smislu odredbe članka 6. Zakona o upravnim sporovima Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. i 39/26. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZUS) odgovori na tužbu tuženika dostavljeni su tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

7. Prema stanju spisa predmeta dostavljenog Sudu uz tužbu te obrazloženja osporenog rješenja tuženika proizlazi da je u konkretnom slučaju naručitelj Osnovna škola Julija Kempfa iz Požege objavio dana 24. studenoga 2025. godine u EOJN RH, poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0013414, predmet nabave: pružanje usluga prijevoza učenika s posebnim potrebama. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju cijene ponude (90 bodova) i prosječne starosti vozila (10 bodova). Naručitelj

je od 2 pristigle ponude odabrao ponudu ponuditelja LONE d.o.o. Vrlika kao ekonomski najpovoljniju o čemu je i donio Odluku o odabiru, klasa: 406-03/25-01/06, urbroj: 2177-1-22-01-25-07 od 23. siječnja 2026. godine, na koju odluku je žalbu uložio tužitelj te je povodom te žalbe tuženik donio ovdje osporeno rješenje od 26. veljače 2026. godine kojim je odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu.

8. Dokumentacijom o nabavi, i to u dijelu upute za ponuditelje pod točkom 3.4. - kriteriji za odabir ponude te relativni ponder kriterija naručitelj je odredio prosječnu starost vozila, između ostalog propisujući da se starost vozila utvrđuje na temelju podatka "u prometu od" iz oznake B u prometnoj dozvoli ili oznake 11 u starom obrascu prometne dozvole "u prometu od" te se utvrđuje prema godini od koje je vozilo u prometu, na način da se od godine u kojoj je dokumentacija o nabavi objavljena u EOJN RH oduzme godina od koje je vozilo u prometu. Nadalje, navedeno je da ukoliko dokazi za prosječnu starost autobusa nisu dostavljeni te ukoliko ponuditelj ponudi autobus koji je u prometu deset godina ili više, ponuda ponuditelja će se po ovom nefinancijskom kriteriju bodovati kao 0 bodova.

9. Neprijepornim proizlazi da je u konkretnom slučaju na temelju uvida u ponudu odabranog ponuditelja kao i uvidom u zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno, a što među strankama u žalbenom postupku nije bilo sporno, da je naručitelj pogrešno postupio kada je ponudi odabranog ponuditelja po osnovu kriterija starosti vozila - prosječna starost vozila, dodijelio 5 bodova umjesto 0 bodova, obzirom na neprijepornu činjenicu da je vozilo registarske oznake ŠI 149-IT, u prometu više od 10 godina (odnosno od 16. prosinca 2013. godine). Stoga neprijepornim slijedi da je naručitelj pogrešno postupio (što nije niti sporio) kada je ponudi odabranog ponuditelja po ovom kriteriju (starosti vozila) dodijelio 5 bodova.

10. Međutim, ovaj Sud prihvaća zaključak tuženika glede navedenog prigovora tužitelja kojeg je isticao u žalbi, a sada i u tužbi, da navedena nepravilnost u bodovanju ponude odabranog ponuditelja, nije od utjecaja na zakonitost odluke o odabiru imajući u vidu činjenicu da kada se ponuda odabranog ponuditelja po kriteriju prosječne starosti vozila boduje čak sa 0 bodova da je ista i dalje ekonomski najpovoljnija ponuda, slijedom čega navedeni propust ne bi bio od utjecaja. Naime, na temelju uvida u zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda od strane tuženika utvrđeno je da odabrani ponuditelj po osnovi cijene s PDV-om ostvaruje 90,60 bodova, dok se u odnosu na kriterij kvalitete, prosječna starost vozila, navodi da je ponuđena vrijednost po toj osnovi 8 bodova, te da je ostvareno 5,60 bodova, ukupno 95,60 bodova. Isto tako je utvrđeno da je ponuda tužitelja ostvarila ukupno 69,818424 boda, po osnovi cijene s PDV-om; 59.818.424 boda, a po osnovi prosječne starosti vozila 10,60 bodova, što tužitelj ne osporava. Stoga ovaj Sud u cijelosti prihvaća mišljenje i zaključak tuženika da navedeni žalbeni navod nije od utjecaja na zakonitost odluke o odabiru.

11. Glede prigovora tužitelja iz tužbe da ponuda odabranog ponuditelja sadrži računsku pogrešku kako je to naveo u svojoj tužbi u konkretnom slučaju treba imati u vidu dokumentaciju o nabavi upute za ponuditelje, točka 2. - sadržaj i način izrade te točku 3.2. - način određivanja cijene ponude, te točku 3.4. - kriteriji za odabir ponude te je relativni ponder kriterija kojim je propisano da je kriterij za odabir ponude ekonomski najpovoljnija ponuda. Naime, iz dokumentacije spisa predmeta i utvrđenja tuženika, kao i u ponudu odabranog ponuditelja proizlazi da je u troškovniku u stupcu

"jedinična cijena bez PDV-a po nastavnom danu" navedeno: 470,00 €; u stupcu "ukupna cijena iskazana na bazi 700 dana" stoji: 329.000,00 €; te u stupcu "PDV 25%" navedeno je 82.250,50 €. Međutim, u stupcu "ukupna cijena s PDV-om" navedeno je: 411.250,00 €. U žalbenom postupku pred tuženikom konstatirano je da među strankama nije sporno da je u troškovniku odabranog ponuditelja u stupcu PDV 25% iznos PDV-a pogrešno prikazan, odnosno 82.250,50 € umjesto 82.250,00 €, međutim spornim se ukazuje kako u žalbenom postupku tako i u upravnom sporu po tužbi tužitelja je li naručitelj pravilno postupio kada od odabranog ponuditelja nije zatražio prihvat računске pogreške u odnosu na navedeno, obzirom da ponuda sadrži po tužitelju računsku pogrešku u izračunu poreza na dodanu vrijednost i to u iznosu većem za 0,50 €, pri čemu tužitelj smatra da je javni naručitelj bio obvezan od ponuditelja zatražiti prihvat ispravka računске pogreške.

12. Glede navedenog prigovora tužitelja Sud ocjenjuje pravilnim zaključak tuženika, a s obzirom na sve naprijed navedeno, da se u konkretnom slučaju ipak ne radi o računskoj pogrešci, već o očitj o mašci prilikom upisivanja iznosa PDV-a u troškovnik, a čemu u prilog ide nesporna činjenica da je u stupcu troškovnika "ukupna cijena s PDV-om" naveden točan iznos, odnosno 411.250,00 €. Dakle, navedena omaška nije bila od utjecaja na izraženu ukupnu cijenu ponude odabranog ponuditelja te je osim toga u žalbenom postupku utvrđeno da je prilikom izračuna ukupne cijene ponude odabranog ponuditelja korišten točno izračunat iznos PDV-a, koji po stopi od 25% na iznos od 329.000,00 € iznosi 82.250,00 €. Nadalje, kada se uzme u obzir da je ukupno prikazana cijena iznos u odnosu na koji će se zaključiti i Ugovor o javnoj nabavi očito je da se radi o omašci pa stoga nije postojala obveza naručitelja postupiti po odredbi članka 294. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 18/13., 127/13., 74/14., 89/19., 41/21.-dalje: ZJN-i), kojom odredbom je propisano da ako ponuda sadržava računsku pogrešku, javni naručitelj je obvezan od ponuditelja zatražiti prihvat ispravka računске pogreške, a ponuditelj je dužan odgovoriti u roku od pet dana od dana zaprimanja zahtjeva.

13. Naposljetku, a glede prigovora tužitelja koji je dostavio u žalbenom postupku podneskom od 6. veljače 2026. godine prigovor da odabrani ponuditelj u trenutku donošenja odluke o odabiru nije raspolagao tehničkim resursima navedenim u ponudi te da nije raspolagao vozilima konkretno registarskih oznaka koje i navodi u tom podnesku jer su već angažirana u drugim postupcima javne nabave, tuženik je postupio u skladu s odredbom članka 404. stavak 1. Zakona odnosno u granicama žalbenih navoda. Naime, proizlazi da je tužitelj žalbu podnio 30. siječnja 2026. godine na odluku o odabiru (u roku za izjavljivanje žalbe koji je istekao 2. veljače 2026. godine), dok je podnesak s navedenim prigovorom dostavio 6. veljače 2026. godine, slijedom čega osnovano tuženik isti prigovor nije razmatrao, odnosno s obzirom da nije bio istaknut u žalbi. Pritom nije od utjecaja na drugačije rješenje glede navedenog prigovora navod tužitelja da je za navedenu činjenicu saznao tek objavom presude ovog Suda poslovnog broja: Us II-280/2025 od 15. siječnja 2026. godine koja da je objavljena na službenim stranicama tuženika 4. veljače 2026. godine. Nadalje, glede navedenog prigovora tužitelja za istaći je da je u tom postupku javne nabave Sud donio odluku imajući u vidu u tom postupku propisanu DON-i, pa se tužitelj glede navedenog

prigovora upućuje na točku 18. obrazloženja citirane presude Us II-280/2025 od 15. siječnja 2026. godine.

14. Imajući u vidu sve naprijed navedeno i u postupku utvrđeno, ovaj Sud ocjenjuje i prihvaća stajalište tuženika da navedeni prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari i provedbe javne nabave niti zakonitost odluke o odabiru naručitelja, pri čemu je odlučujuća činjenica da je unatoč navedenim prigovorima i omaškama utvrđenim od strane tuženika ponuda odabranog ponuditelja i nadalje ostala ekonomski povoljnija.

15. Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 116. stavak 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke.

16. Zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora odbijen je obzirom da tužitelj nije uspio u sporu, a na temelju odredbe članka 147. stavak 1. ZUS-a.

U Zagrebu, 25. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Broj zapisa: **9-30889-e9c43**

Kontrolni broj: **0bf9f-40a1b-397b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.